

Naar man angriber hele den Institution, der hedder Fuldmægtigenes private Virksomhed, kan det efter min Mening, saaledes som Erfaringerne i det store og hele er her i Landet, kun gøres ud fra principielle Betragtninger om det forkastelige i, at man med Beklædelse af en Embedsstilling forener Udførelsen af private Forretninger, og saa bør man ikke i samme Øjeblik, man tager denne principielle Betragtning til Følge og paalægger Samfundet de store Udgifter, der vil flyde deraf, indføre en Ordning, som paa ny gør Retsbetjentkontorerne til Medvirkere ved Afslutningen af private Ejendoms-handler, og det er det, man gør ved § 5. Gælder det, at det er uheldigt, at Dommeren skal sidde og paadømme Retsvirkningerne af de Rets-handler, som er indgaaet under hans Fuldmægtigs Medvirkning som Privatmand, gælder det efter min Mening i endnu højere Grad, at det vil være uheldigt, at Dommeren skal sidde og paadømme Retsvirkningerne af Rets-handler, som er ordnet af hans Fuldmægtig under Dommerens embedsmæssige Ansvar. Dette forekommer mig at være en stor principiel Betænkkelighed, og man kan ikke tage det ene Skridt frem som en Indrømmelse til de principielle Betænkkeligheder for straks derefter at tage det tilbage som en Indrømmelse til Kravet om billig Retspleje, hvad Retsfuldmægtigenes Praksis hidtil har været. Man maa her vælge, og dette Valg har man efter min Mening truffet, den Gang man fra alle Sider blev enig om, at man vilde gennemføre dette Lovforslag. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Helesen i, at hvis der skal komme noget ud af § 5 i Praksis, vil det meget let føre til, at Personalet paa Embedskontorerne maa forøges i Stedet for, at man ellers ventede, at Forslaget skulde føre til en Forringelse af Personaleantallet paa disse Kontorer. Af disse Grunde vil jeg meget bestemt fra- raade, at man gennemfører § 5.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rytter har Ordet for en kort Bemærkning.

Rytter: Det ærede Medlem Hr. Helesen mente, at der i Rigsdagstidenden fandtes mange daarlige Ting. Ja, det gør der absolut. Men det, jeg nævnte, var kun, at der fandtes Bevis for, hvad der faktisk var sket, og det er to ganske forskellige Ting. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der er mange daarlige Lovforslag, der er vedtaget her i Tidens Løb.

Den højtærede Justitsminister udtalte, at jeg behøvede ikke at læse op af Rigsdagstidende, for det oplæste stod i Folketingets Udvalgsbetænkning. Det var netop af Folketingets Udvalgsbetænkning, jeg læste op, men den findes ganske vist i Rigsdagstidende. Jeg er ikke saa fornem, at jeg har Særtrykket, jeg maa nøjes med Rigsdagstidenden, som staar til de menige Medlemmers Disposition. Den højtærede Minister mente, at jeg vilde gøre en Forskel mellem Sagførerkontorerne i København og Sagførerkontorerne udenfor København. Nej, det er netop det, jeg ikke vil; derfor mener jeg, at vi er nødt til at holde paa, at det ikke er nok, at vedkommende har været paa et Sagførerkontor. Jeg vil ikke gøre den Forskel, men jeg mener, at det er af den allerstørste Betydning baade for de lokale Kontorer og for Ministeriets, at de kan faa Personale, der kan skifte, og som derved kan være kendt med Forholdene baade det ene og det andet Sted.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel sige, at jeg tror, at hans Syn paa § 5 beror paa en fuldstændig Misforstaaelse. Vi ser jo det allerbedste Bevis herfor i Tyskland. Der er ikke noget Sted, hvor man har kæmpet saa stærkt for, at de private Forretninger ikke kom ind paa Embedskontorerne. Men dog havde man i Tyskland og i Sønderjylland netop den Ordning, at de udførte en Mængde private Forretninger for Staten. Man ser deraf, at det er gaaet godt dernede.

Det ærede Medlem nævnte Retshandler, der blev afsluttet for disse Folk, men det er netop ikke Meningen, at Retshandler skal afsluttes for Fuldmægtige. Naar det sker, er det mere, for at man derigennem kan konstatere de Kendsgerninger, der har fundet Sted. Det ærede Medlem talte om, at det var nødvendigt at foretage en Forøgelse af Personalet, og at noget saadant vilde være meget betænkeligt. Men jeg tror omvendt, at der er mange Steder, hvor det er nødvendigt at have to Fuldmægtige, og hvor det kun er godt, at de faar noget at bestille, fordi der vil være for lidt for to, men for meget for een.

Pürschel: Hvad det ærede Medlem Hr. Rytter har tænkt sig ved Bestemmelsen, kan jeg naturligvis ikke vide, men hvad man kan se af Motiverne, det er der ingen Tvivl om, det kan man jo læse sig til, og det er meget klart, at man